

ARGUMENTUL — FAPTĂ

Se răspunde la întrebările: „Ce înțelegeți prin a fi azi cooperator? Ce faceți pentru a dovedi acest lucru? Ce îndatoriri v-ați stabilit pentru viitorul apropiat și în perspectivă, pe plan personal și al intereselor generale de dezvoltare a cooperativei agricole? După părerea dv., care este rolul organizației U.T.C. în viața satului? Și exerciți? Și-a pus suficient de pregnant amprenta în conștiința și orientarea în viață a tinerilor?”

Obșnuit, răspunsurile verbale la asemenea întrebări vin după ezitări ca urmare a înțelegerii greutății fiecărui cuvânt rostit. Fiecare interlocutor se gândește la argumente; la ce a făcut, la viitorul său și la perspectiva colectivului în care s-a încadrat precum o crenguță într-un copac. Și satul românesc de azi oferă, într-adevăr, un colectiv cu puncte de vedere comune, cu frământări și aspirații comune. Ca urmare, individualitățile străbat din acest mediu viguroase și drepte, semnat de biografii lor fiind în primul rând, dar și cel al cărui care s-a format — învățătorul, inginerul, bibliotecarul, muncitorul din cimp sau din zootehnie, mecanizatorul sau cercetătorul, împrumutând de la acesta tot ceea ce a găsit mai bun, mai valoros. Și, când cineva se afirmă, fiind lădat într-o sedință sau într-alt fel, undeva, în sufletul fiecăruia există o tresărire, o bucurie „și eu am contribuit ca «X» să ajungă acolo”. Și faptele sunt luate ca argumente.

„După părerea mea — spune tânărul ALEXANDRU GROZEA de la cooperativa agricolă din Ianca, raionul Făurei — a fi cooperator la timpul prezent înseamnă să te afli în orice moment acolo unde e mai mare nevoia de tine. Și nu numai cu lopata în mână sau printre animale, ci prezent printr-o muncă de calitate, cu urme adânci și pilduitoare. Să nu-ți fie rușine să recunoști că „aici am lucrat eu”.

„Ca să mă consider „la timpul prezent” — afirma ANDREI LUPOAIA din comuna Tudor Vladimirescu — vreau să fiu ca Ilie Nedelcu, Silvea Gurău sau Constantin Gheorghii. Ei sînt exemple pentru mine. Ei observă mereu. Sînt harnici și cinștii. Au cele mai multe zile-muncă efectuate anul trecut, iar calitatea a ceea ce au făcut s-a văzut în retribuția suplimentară obținută. Dar nu mă mulțumesc numai să vreau. Acționez. În primăvara trecută am terminat învățămîntul agrozootehnic de trei ani. Acum sînt la cursurile de aprofundare a cunoștințelor agricole. Am reușit să cîștig un loc în echipa ce va lucra direct sub îndrumarea tovarășului inginer agronom, pe loturile comparative. Ca să nu mă fac de rușine cîteș.”

„Să te consideri permanent membru al colectivului — sublinia GHEORGHE BANA din comuna Independența — înțeleg că trebuie să caracterizeze pe orice cooperator. Să respecti orice hotărîre luată de colectiv; să consideri că o datorie a ta să participi la înfăptuirea ei”.

Hărnicie, cinște, devota-

ment, dorința permanentă de a depăși propriile rezultate — iată între ce puncte cardinale așază marea majoritate a tinerilor de la sate munca lor de țărani cooperatori. Și logica acestor convingeri este de necontestat: viața și munca în cooperativa agricolă este viața și munca întregului sat; aici există terenul cel mai fa-

CUM SEMNEZI ÎN MAREA CARTE A SATULUI SOCIALIST

vorabil afirmării, realizării aspirațiilor, de ceea ce se face acum, dar mai cu seamă de ceea ce se va înfăptui depinzînd viitorul satului, modul de viață.

„Sînt convins de rolul și necesitatea muncii de educație pe care, în rîndul tineretului, trebuie să o facă în primul rînd organizația U.T.C. — arăta inginerul agronom IONEL PARASCHIV de la cooperativa agricolă din Șerbănești. Dar nu prin generalități; dar, din păcate, organizația de bază U.T.C. din cooperativa noastră nu întotdeauna a reușit să se debaraseze de aceste „generalități”. În ședințe, temele discutate sînt minore, nu dintre cele care să mobilizeze, să determine schimbări calitative în comportarea, în activitatea tineretului, în atitudinea acestuia față de muncă. La noi, la Șerbănești, numai cîțiva sînt tinerii care anul trecut au lucrat în adevăratul sens al cuvîntului în coopera-

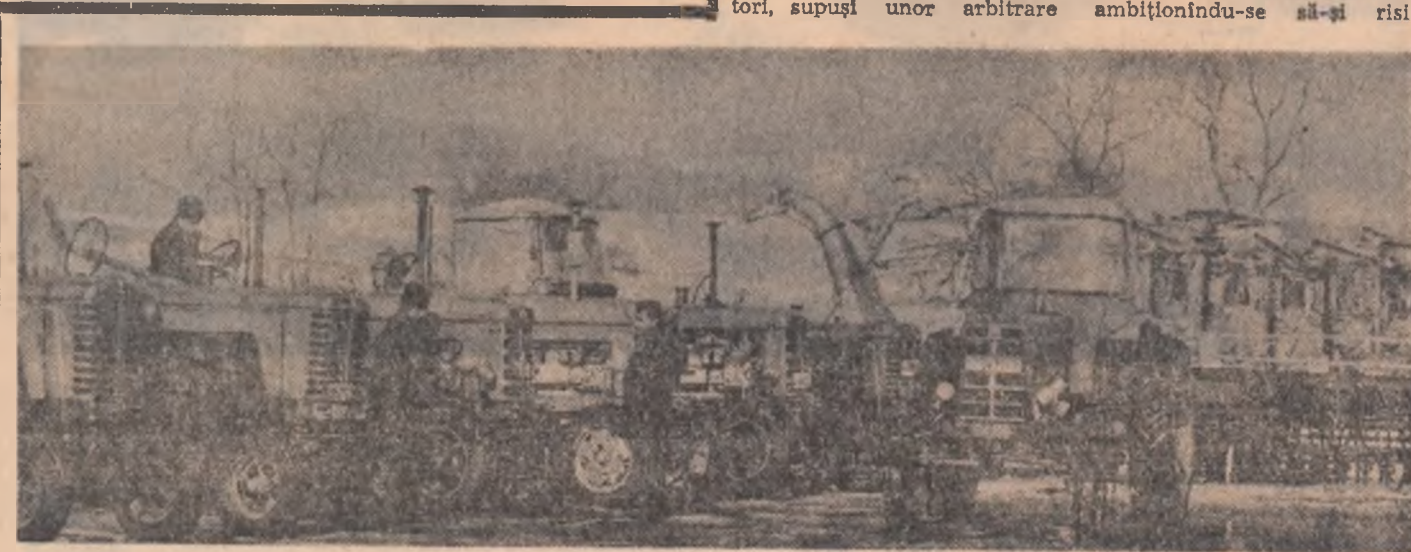
tiva agricolă, care s-au frămîntat să facă ceva. Din această cauză pierd mult și cooperativa, pierd și ei. Practic cum am putea recupera kilogramele de grîu, de porumb ori de sfeclă pierdute pentru că nu s-a prășit la timp, nu s-a recoltat cînd trebuia? Deși am propus organizației U.T.C. o dezbateră pe o astfel de temă: „Tineretul și munca”, ea a rămas, ca și altele, în stadiul de... propunere”.

„Părerea mea — spunea tovarășul CHIRILĂ STELIAN, secretarul organizației U.T.C. din cooperativa agricolă din satul Negrea — este că în activitatea unor organizații de bază s-a ajuns la asemenea situații ca aceea menționată mai sus și din cauză că indicațiile de la raion le primim tot la modul general. Adică „aveți grijă de fierul vechi... să participați tinerii la munca în cooperativă... la activitatea culturală... la acțiunile patriotice”. Prin cooperativa noastră vin adesea tovarășii de la raion de la regiune, dar, dacă mă întreb după ce pleacă ce mi-au lăsat, ce am putut adăuga la ceea ce știam — foarte adesea răspuns nu pot să-mi dau”.

„Noi, tinerii — remarcă ALEXANDRU GROZEA din Ianca — ne angajăm la multe. Dar nu întotdeauna reușim să încheiem tot ceea ce am început. Organizația U.T.C. recomandă tinerii să lucreze în zootehnie, în legumicultură sau la irigații. Sînt de 12 ani ucenic, dar niciodată nu-mi amintesc ca într-o adunare generală să fie întrebați cum lucrează cei cărora li s-a acordat încrederea. Dacă s-ar fi procedat așa, precis Petrică Manea de la noi (și cîți ca el — n.n.) n-ar fi rămas anul trecut cu 300 litri lapte sub plan, n-am mai fi fost martori la acest du-te-vingo, dintr-un sector în altul, al tinerilor”.

Ideile subliniate sînt bune. Aplicate în munca lor de către organizațiile U.T.C., fără îndoială și-ar dovedi utilitatea. Posibilul li garantează munca colectivă.

GH. FECIORU

La S.M.T. Sibiu, tractoarele — puse la punct — așteaptă să intre în brazdă

Foto: AGERPRES

(Urmare din pag. 1)

hicpă, dărîndu-se cu pasiune, la diferitele activități obștești.

Pe traseul principal: pregătirea profesională

● ORGANIZATORII DE TURISM — O PROFESIUNE? ● CE CONDITII VĂ SINT PUSE LA DISPOZITIE PENTRU A VĂ DESĂVÎȘI PREGĂTIREA PROFESIONALĂ? ● CUM VĂ PREGĂTIȚI? ● „STRUCTURILOR NECESAR AL UNUI BUN ORGANIZATOR DE TURISM” ● SUGESTII ȘI PROPUNERI

Am discutat aceste probleme cu mai mulți organizatori de turism. Iată răspunsurile primite: RĂDAN OLTEA DELIE (26 ani — economist): Este al treilea an de cînd, pe timpul verii, sînt organizator de turism. După părerea mea, pentru unii studenți această îndelungă este mai mult o distracție de sezon. Cum gîndesc unii: „Ne plimbăm! Facem plajă! La mare...” Cred de aceea că ar trebui insistat mai mult pe pregătirea acestora. Fără pretenția de a recomanda „rețete” la cîteva păreri: 1) Durata cursului de pregătire să fie mărită. 2) Conținutul acestui curs să fie îmbogățit. (Este foarte bine că sînt invitați să ne expună conferințe oameni de specialitate — academicieni, profesori etc. — dar alături de aceștia poate ar fi indicat să fie invitați și oameni care pleacă foarte des în străinătate și care ne-ar putea vorbi amănunțit despre țările pe care le-au vizitat, despre obiceiurile și gusturile popoarelor respective. Pot fi invitați și colaboratori permanenți ai O.N.T.-

ului, cu multă experiență — care să ne vorbească despre diferite aspecte, la obiect, mai aproape de problemele care ne preocupă în această activitate, probleme de care ne „lovim” uneori și a căror rezolvare o găsim sau nu o găsim). În cadrul cursurilor să fie expuse cursanților mai multe lecții privind normele de comportare în relațiile cu turiștii străini. Cînd cînd în această direcție mai sînt multe de făcut. Cursanții să fie pregătiți separat, pe grupuri de țări. Adică, poate, un fel de specializare, fiindcă pretențiile și gusturile turiștilor diferă.

SUHOV VASILICA (24 ani — profesoară): Propun apariția unor broșuri cu conținut economic, bine comentate, actuale (pe regiuni) deoarece majoritatea turiștilor străini solicită informații din acest domeniu. Și, în sfîrșit o altă propunere: organizatorii de turism să fie specializați pentru diferite itinerarii. Este necesar ca, măcar o dată, de două ori pe lună (chiar și în timpul verii!), să ne fie expuse conferințe pe teme de actualitate iar, din cînd în cînd, să fim seminarizați asupra cunoștințelor pentru noi, am impresia, unii dintre noi trăiesc doar din... amintiri.

RUSESCU GABRIELA (22 ani: studentă — facultatea de limbi române): Cum mă pregătesc? Individual! Aici, la Agenție, nu avem la dispoziție mai nimic pentru a ne desăvîși pregătirea profesională. Baza rămîne pregătirea individuală, temeinică, efectuată zi de zi. Cursul — de trei luni (desfășurat o dată pe săptămîna — duminică) a fost util dar nu suficient. Deci, repet: pregătirea individuală și iar pregătirea individuală!

GHINESCU ADRIAN: Orga-

PE TRASEELE UNEI PROFESIUNI

nizatorul de turism trebuie să fie multilateral pregătit și niciodată să nu se declare mulțumit cu pregătirea sa. În această profesiune automatizarea este dezastruoasă. Un sfat colegilor mai tineri: Suprimați superlativul din prezentările pe care le faceți turiștilor. Exponerile voastre să fie sobre, bine documentate, plătute și instructive. Cuceririle prezentului și frumusețea patriei sînt mai grăitoare decît orice superlativ. Revenind la pregătirea organizatorilor de turism cred că ar fi necesar un curs cu durată de un an alcătuit pe baza unui program de învățămînt consistent, la care să se adauge și o perioadă de practică — practică în adevăratul înțeles al cuvîntului — în care cursanții să fie puși să execute, amănunțit, toate atribuțiile ce le vor reveni ca organizatori de turism. În selecția organizatorilor, atenție deosebită să fie acordată și cunoștințelor lor de etică cetățenească și politice.

NIȚESCU ELSA: Un organizator de turism, în exercițiul profesiei, trebuie să facă tot ce-i stă în putință pentru a reprezenta cît mai bine țara. În fond, el este ca o gazdă. De felul în care te porți cu turiștii, de felul în care îi găzduiești, depînd și impresiile pe

care și le fac. Am auzit la unii organizatori de turism, mai tineri, asemenea cuvinte: „Le cînt o melodie, două și... gata! Doar nu o să stau să le explic tot de-a fir-a-păr”. E adevărat, dacă poți cînta o melodie sau două, atunci cînd găsești momentul potrivit, este foarte bine. Dar nu trebuie niciodată să omiți necesitatea informării turiștilor cu tot ceea ce cunoști despre locurile prin care treci. Cite n-ar mai fi de subliniat: delicatețea, grija pentru ținută și, să nu zîmbim, bogate cunoștințe gastronomice. Printre alte atribuții, organizatorul de turism are datorie să compună „meniurile”. Trebuie să cunoști gusturile grupului de turiști pe care-l însoțești și, pe această bază, să alcătuiți un meniu. Sînt o sumedenie de lucruri care, la prima vedere, par mărunte, dar care cîntăresc greu în crearea unui climat favorabil desfășurării excursiei. Un cuvînt și despre broșurile (de uz intern) pe care le avem la dispoziție. Ele ar trebui să fie traduse în limbile de circulație universală pentru ca organizatorii de turism să nu facă traducerea la liberă apreciere ceea ce, uneori, din cauza curenților în cunoașterea limbii respective, ar putea da naștere la co-

mentarii aproximative. Aș vrea să închei cu examenul pe care-l susțin cursanții după efectuarea cursului de cîteva luni. Am impresia că acest examen este, uneori, o simplă formalitate. Propun ca examenul să se desfășoare în limba străină pe care o cunoaște viitorul organizator de turism, iar exigențele să fie sporite.

Spre cota cea mai înaltă: „Ce mai trebuie făcut?”

Am cerut părerea și unora dintre cadrele din conducerea unor direcții și servicii O.N.T. DUMITRU GHEORGHE: Pentru anii următori vom încerca să efectuăm cursuri de pregătire la diferite centre universitare nu în cadrul O.N.T., cum am făcut pînă acum. De asemenea, vom specializa organizatorii de turism pentru diferite regiuni. A fost redactat „Manualul organizatorului de turism” — care, sperăm, va contribui la îmbogățirea cunoștințelor profesionale ale organizatorilor de turism. Ne-am gîndit să cerem sprijinul, în timpul sezonului de vară, și unor cadre didactice rezolvînd astfel și una dintre problemele importante: întărirea controlului organizatorilor de turism pe timpul cînt își desfășoară activitatea.

ZACHIU MIHAIL: Cred că pregătirea organizatorilor de turism — colaboratori externi — poartă încă pecetea improvizității. Nici condițiile de îmbunătățire a acestei pregătiri, pe care le punem la dispoziția lor, nu sînt dintre cele mai bune. Lipsese un cabinet metodologic, lipsese o sală de conferințe (numărul organizatorilor de turism este mare — de ordinul sutelor) în care, pe lângă expunerile și conferințele, ar putea fi proiectate și diferite filme cu caracter turistic, lipsesc instalațiile tehnice moderne de perfecționare a cunoștințelor organizatorilor de turism privind limbile străine (ar trebui să fie imprimante pe bandă de magnetofon prezentările diferitelor trasee în limbi străine, astfel încît aceste prezentări să fie fuzionate corect și temeinic, neutilizîndu-se arbitrar).

CSONTOS MIHAI: Profesiunea de organizator de turism, fie el chiar colaborator extern, nu se poate însuși într-o săptămîna sau două. Pentru a-i ajuta în pregătire trebuie să fim sprijiniți și de unele organe din conducerea unor instituții și edituri. Mai multe cărți despre România! Cărți turistice, scrise românește, vii (nu manualele școlare) și traduse în limbile de circulație mondială. Și apoi hărțile! Hărțile turistice nu există. Nu avem o hartă turistică cu localitățile balneoclimaterice, o altă cu șosele și căile ferate, hărți ale unor regiuni și chiar ale unor orașe.

Punct terminus: Impresiile de călătorie

Iată-ne ajunși la capătul călătoriei. Impresiile sînt încă vii și le vom expune înlocuind

CRONICA DRAMATICĂ

„LUCEAFĂRUL DINSPRE ZIUĂ”

la Teatrul „Ion Creangă”

Natalia Vronschi și Ion Băltăncu într-un moment al spectacolului Operet ieșene cu „Fintina din Bacșoras” de Asafiev

Foto: ION POPOVICI

MIHAI sau MIHAIL?

de Lascăr Sebastian

Nu cred a fi nici cel dintîi, nici singurul care-mi pun în trebură: Cum trebuie să se spună marelui nostru poet: Mihai sau Mihail Eminescu? Cu deosebire tineretul zilelor noastre are toate motivele să fie dezorientat în privința acesteia. Noi, cei vîrstnici știm, fie din școală, fie din edițiile vechi sau din studiile și documentele date la iveală ori înaintea noastră ori în timpul tineretului nostru, că poetul se cheama Mihail — formă acceptată aproape unanim și de cea mai întinsă circulație. Astăzi însă, tineretul e pus în situația de-a nu ști ce să aleagă. Cel mai hotărît dintre tinerii își vor lua și își iau libertatea de a se călăuzi după gustul personal. Căci, se pare, două sururi de păreri stau față în față: unii găsesc temeiuri solide în a urma „cum au apucat” și spun Mihail; alții, creînd parca o intimidare între noi și poet, au argumente nu mai puțin solide pentru a-l numi Mihai. Spun „unii” și „alții”, dar nu înțeleg niște înși oarecare, foarte întâmplători, supuși unor arbitraje

fantezic, ci scriitorii, erudiții, cercetătorii demni de tot respectul nostru, care în majoritatea lor au ostenit îndelung și cu folos asupra biografiei și operei eminesciene. Și tocmai fiindcă în amîndouă părțile se află oameni de egală greutate, nedumerirea e în drept să crească.

În adevăr, ce poate gîndi, de exemplu, un elev din clasa a X-a cînd citește în manualul său de „Literatură română” capitolul închinat lui „Mihail Eminescu” și cînd, deodată, descoperă la pagina 45, reproduc în facsimil manuscrisul sonetului Al noștri tineri purtînd semnătura autografă Mihail Eminescu? Presupun că autorii manualului, sau în ciuda propriei semnături a poetului, motive serioase să-l numească totuși Mihai. Numal că ei nu le comunică elevului care rămîne astfel descumpănit.

Dacă elevul e stăruitor și ambiționîndu-se să-și risi-

pească nelămurirea, face apel la lucruri mai cuprinzătoare — nici așa nu va fi mai lămurit. Să zicem că va cereca volumul: „Contribuții documentare la biografia lui Mihail Eminescu” de Augustin Z. N. Pop, volum editat de Academia. Elevul va avea să constate că autorul, deși în fuga condeiului, scapă o dată un Mihail, folosește cu mare consecvență, ca și în titlu, forma Mihail. În schimb, tînkru va rămîne consternat să audă că, în zdrobitoarea lor majoritate, documentele reproduc consemnează forma Mihail. Și actul de naștere a poetului (planșa VI), și catalogul școlar de la Nazional-Haupt schule (48), și scrisoarea de numire a poetului ca bibliotecar al Universității ieșene (335), și legea pentru o pensie vlagăreă din 1888 (p. 501), și necrologul din „Curierul român” (p. 527), și relatarea înmormîntării poetului, într-un ziar al vremii (p. 551) etc., etc. Forma „Mihail” nu apare decît în co-

repondențele întime, cum sînt ale Veronicăi Micile și Henriettei Eminescu. Fratele poetului, Matei, care, de asemenea în corespondențele întime, îl numește Mihai — atunci cînd scrie prefața la ediția operelor în vechia colecție „Biblioteca pentru toți”, nu-l spune altfel decît Mihail. Tot așa, Zamfir C. Arbure, scriînd în particular lui N. Iorga, vorbește despre „amicul meu Mihail Eminescu” dar cînd publică articole în „Facla” și în „Dimineața” scrie „Mihail Eminescu”. Studenții vremii, botoșănenii care vor să-l dedice o statuie, contemporanii — editori și scriitorii (Frații Saraga, Socec, Vulcan, Iacob Negruzzi, Slavici, Gane, Măiorescu...) — toți nu scriu altfel decît „Mihail”. Este de la sine înțeles că un document trebuie reproduș corect, adică

astfel ceea ce numim, de obicei, concluzii.

● Durata cursurilor de pregătire a viitorilor organizatori de turism sugerăm să fie mărită. Aceste cursuri trebuie îmbogățite mai ales în domeniul politico-ideologic.

● Conducerea O. N. T. „Carpați” să se preocupe îndeaproape de crearea unor condiții corespunzătoare perfecționării pregătirii organizatorilor de turism (ar fi bine să se înființeze un centru de documentare — sau cabinet metodologic — un club; să se găsească o sală de conferințe în care să poată fi proiectate și diferite filme de specialitate).

● Organizațiile U.T.C. din facultăți și institute să sprijine și mai eficient conducerea O.N.T. în alegerea celor mai buni studenți, care, pe timpul verii, vor fi organizatori de turism.

● Instituțiile care contribuie la buna deservire a turiștilor trebuie să sprijine efectiv pe organizatorii de turism în îndeplinirea atribuțiilor funcționale ce le revin.

● Avînd în vedere dezvoltarea pe care o cunoaște turismul în anii următori, nu ar fi neavenit ca Ministerul Învățămîntului, împreună cu conducerea O.N.T., să discute posibilitatea înființării unei școli în care să fie bine pregătiți, conform cerințelor actuale, organizatorii de turism.

● Se impune, de asemenea, o revizuire a materialului documentar în baza dispoziția organizatorilor de turism și îmbogățirea tematică a acestui material.

● Avem convingerea că aceste sugestii, adăugate la cele ale interlocutorilor noștri, pot contribui la îmbunătățirea pregătirii organizatorilor de turism corespunzător răspunderii de prestigiu ce le revine, ei fiind intermediarii prin care turiștii străini fac cunoștință cu țara noastră.

Genaroasă ideea teatrului „Ion Creangă” de a reprezenta în premieră, cu prilejul manifestărilor închinare Unirii, piesa istorică în trei acte „Luceafărul dinspre ziuă” (în regia lui Barbu Dumitrescu). Intenția mărturisită a autoarei, Rodica Nicolescu — debutantă în dramaturgie — nu stă în valorificarea izvoarelor scrise privitoare la epoca premergătoare a anului 1859, ci în autenticarea unei variate tipologie sociale. De altfel, subiectul dramei este un pretext pentru sublinierea atitudinii eroilor care au înfăptuit — în vîntoarea unui veac de afirmare permanentă a ființei naționale actul nobil al Unirii. Laolaltă prezențe reale — Al. I. Cuza, M. Kogălniceanu, V. Alecsandri, C. Negri, Ion Roată — și personaje imaginare — M. Prigoliano, Gheorghe, Moș Tudose — simbol al maselor anonime, își aliază forțele pentru transpunerea în fapt a aspirațiilor seculare ale poporului. Meritul autoarei stă, cu siguranță, în realizarea atmosferei de ansamblu: cu inventivitatea este urmărită, în succesiunea alertă a tablourilor, creșterea sentimentului patriotic, care-l animă pe românii din Principate.

Ambiția de a prezenta „oamenii cu țării, înțeleștarea și dragostea lor” nu își află, din păcate, decît în parte soluționarea artistică. Putine la număr sînt personajele cu identitate scenică: Al. I. Cuza, țărănul muntean Gheorghe, doamna Elena, Catinca Vagoride, boier Anastasie Băleanu.

Primul domn român „pentru care nu s-a cheltuit nici un galben” (Alecsandri), apare cu trăsăturile conferite de istoric: o personalitate complexă, intruchipînd năzuințele largi ale maselor și alesele virtuți ale precursorilor săi — voievodii Mircea cel Bătrîn, Ștefan cel Mare și Mihail Viteazul. Spirit justitiar, diplomat, cutezător, înșuflețit de patos patriotic, deschis surselor revoluției, pîrcălabul de Curtea lui înfruntă cu tenacitate pornirea antiunionistă a calmăcanului Vagoride. Încrederea în voința națiunii e nestrămătată („Eu am și de partea mea poporul și adevărul”), de aceea o dată ce este proclamat domnitor nu pregetă a se angaja să lupte „pentru binele ei, întrebîndu-se: „Vor putea oare umeri mei să poarte răspunderea unei țări întregi?”. Fără să aducă noutate în compunerea unui rol istoric actorul Victor Radovici a reușit cu prestanță autenticitatea eroului.

Reprezentant al păturilor obidite, personajul Gheorghe cunoaște, păstrînd proporțiile, aceleși direcții de dezvoltare caracterologică. În interpretarea — de mare efect artistic — a lui Emil Liptac (de la Nazionalul bucureștean), „țărănul muntean” trece deînză de la revolta la triumf, de la deznașdejde la înțelegerea semnificăției sociale a Unirii.

Dacă piesa poartă, indiscutabil, însemnele unei voci literare, înscrisă de conștiința istorică și de conștiința personală, amintite mai sus — debutul Rodică Nicolescu trădează, totodată, grave deficiențe de transfigurare dramatică, pe care nu le-a putut ascunde jocul actorilor. Dificultățile și le creează autoarea însăși: intenția de a face din Mihail Prigoliano (Nicolae Simion) exponentul revoluționarilor muntelui, esuează. Nu se obține acea omogenitate de cuplu dorită (Cuza — Prigoliano) datorită convenționalității frapante a eroiului care eclipsează, prin însemnătatea ce i se atribuie, personalitățile de prim plan: M. Kogălniceanu, V. Alecsandri etc. Usor sesizabilă tendința de a „ilustra” unele personaje: este și cazul lui Moș Ion Roată (Constantin Cristel), discursiv și sentimental, lipsit de vigoare spirituală, apariție altă de curul lui înfruntă arhetipul lui Creangă.

Un element pozitiv l-a constituit fundalul muzical, compus din piese folclorice și din Hora Unirii, care au marcat momentele cheie ale spectacolului: interpretarea aparținînd unor soliști ai corului Madrigal.

ION B. VICTOR

Extinderea și modernizarea Fabricii „Viitorul”-Oradea

ORADEA (prin telefon). Lucrările de extindere și modernizare a fabricii de mase plastice „Viitorul” din Oradea au trecut în cea de a doua etapă. Aici a început construcția unei hale industriale pe o suprafață productivă de 2400 m.p. Corpurile clădirilor vor găzdui, de asemenea, laboratorul, atelierul de proiectare și altele. Lucrările de investiții începute la fabrica orădeană vor avea ca urmare creșterea cu peste 30 la sută a producției actuale de mase plastice.

● Știri interviuri reporta
je ● Știri interviuri repo
rtaje ● Știri interviuri
rviuri re ● ZILNIC ● Știri
● Știri interviuri reporta
je ● Știri interviuri repo

ACTUALITATEA

PITEȘTI (de la coresponden-
tul nostru).

Creația specialiștilor de la C.I.L. Rm. Vilcea, rignofolul a fost experimentat la stațiunile de mașini și tractoare Rm. Vilcea și Castelu ca înlocuitor al unor piese de la combina de recoltat cereale. Acest produs înlocuiește cu bune rezultate cizmele axului oscilant care înainte se făcea din fontă, are o durată de funcționare dublă, un preț de cost mai ieftin. Specialiștii de la laminoarul de tablă din Galați experimentează, de asemenea, rignofolul pentru confecționarea lagărelor laminoarelor. Acum, aceste lagăre sunt din textolit al cărui preț de cost este de 10 ori mai ridicat. Datorită calităților sale, rignofolul are mari perspective. El va putea fi întrebuințat pe scară largă, în industria metalurgică, minieră, textilă etc.

numărului de circuite cu Capita-
la și cu alte orașe importante
din țară.

În ultimele luni, au intrat în funcțiune fabricile de piine la Pașcani, Botoșani și Tr. Severin, iar în 12 localități s-au modernizat și dezvoltat unitățile existente.

Asemenea întreprinderi se află în prezent în construcție la Craiova, Cluj, Suceava, Sibiu, Iași, Timișoara și Sinaia. După cum ne informează Direcția de investiții din minister, lucrările pe șantierele respective se află într-un stadiu avansat. De remarcat că toate utilajele pentru fabricile amintite se realizează în țară.

Prin intrarea în funcțiune a noilor unități, capacitățile de producție în sectorul de panificație sporesc cu aproape o cincime.

SUCEAVA (de la coresponden-
tul nostru).

De curând, la Suceava s-a redeschis cercul de artă plastică din cadrul Casei orășenești de cultură „Ciprian Porumbescu” reunind numeroși amatori și iubitori de artă. Șefii cercului, programa săptămânal, se vor desfășura sub conducerea picturii Vișh Istvan. În prima săptămână membrii cercului de artă plastică au purtat discuții asupra unor tablouri în ulei aparținând profesoarei Eugenia Țipuriță.

Miercuri în sala Casei de cultură a studenților din București, a avut loc prima emisiune de debut din acest an. Cu această ocazie s-a prezentat trei dintre participanții: Viorica Muscalu, muncitoare la Fabrica de confecții din Curtea de Argeș, Culaș, Culaș, muncitor la stația C.F.R. Brăila și câștigătoarea concursului de muzică ușoară, Elvira Munteanu.

Foto: C. CIOBOATĂ

SPORT-SPORT

● Continuându-și turneul în Bulgaria, echipa de fotbal Farul Constanța a jucat la Silistra cu formația locală „Durostol”. Fotbaliștii români au terminat învingători cu scorul de 2-0 (0-0).

Înstrăinarea indiferenței

(Urmare din pag. 1)

cea a crâncinei de la televiziune cu binele tradițional. Nu numai că este un profesionist, ci nuanțe omenești, vibrând resorturi intime invocate numai față de cei dragi. Mina mare și bătorită a muncitorului, trecător grăbit spre casă după ieșirea din schimb, poșetele pentru câteva clipe, atita cât trebuie pentru trecerea străzii, în mința unui copil ieșit de la școală, deși necunoscut. Să fie doar realizarea unui vis vechi și bun sau numai a unei plăceri pot fi? Deloc. Amintiți-vă reacțiile prompte, intolerante sancționând prin acordul unanim al pasagerilor, leșile necuvinoase ale unui finiar la adresa taxatoarel. Necuvinița nuanțată sau altuia atenția la cuvinița majorității capătă același ferm afront. Nu e vorba deci de idealism, ci de epurarea indiferenței. E un bun cistigat și ține de elita noastră socialistă. Gria pentru om, pentru neville sale, devenită în societatea noastră principiu social suprem este sămnița generoasă care fertilizează spiritele, atitudinile. O epocă, o societate nu se recomandă numai prin lozințele scrise pe frontonul ei, ci prin atitudinile, dacă vreți, banale, ale membrilor săi, indiferent de natura ocupațiilor. Și de aici atenția mereu sporită pentru perfecțiabilitatea acestui sentiment cu care ne-am îmbogățit. Căci binele se amplifică în superiorul său, în perfecțiunea sa și criteriile de raportare ale tuturor devin mai exigente, superior civilizate. Ceea ce înseamnă ieri un altruist și rămas doar la acele disponibilități sufletești poate fi astăzi suspect de egotism. Căci și aici ca și în toate zonele noastre sociale trebuie să ne întrecem în și mai bine.

SPORT-SPORT

● În cadrul „Cupei orașelor țiguri” s-au desfășurat trei noi întâlniri în urma cărora se cunoșc două dintre echipele calificate în sferturile de finală.

La Valencia, echipa engleză Leeds United a învins formația spaniolă F. C. Valencia cu scorul de 2-0 (1-0).

Cea de-a doua formație calificată pentru „sferturi” este Burnley (Anglia), care jucând în deplasare cu F. C. Neapole a făcut meci nul 0-0. În primul joc fotbalistii englezi câștigaseră cu 3-0. La Torino, Juventus Torino a învins cu scorul de 3-0 (1-0) formația scoțiană „Dumdee United”. Returul se va desfășura la 8 martie la Dundee.

● Miercuri s-au disputat noi meciuri în cadrul grupelor sferturilor de finală ale „Cupei campionilor europeni” la baschet masculin. La Praga, echipa Slavia Praga a învins cu scorul de 87-74 (46-37) formația spaniolă Real Madrid. În primul joc baschetbalistii spanioli câștigaseră cu 99-75.

Deși a jucat pe teren propriu Olimpia Liubliana nu a putut trece de Simenthal Milano care a terminat învingătoare cu scorul de 103-92 (45-40). Confirmând forma bună în care se află în ultimul timp echipa belgiană R. C. Malines (Belgia) a învins

în deplasare pe campiona Francei Villeurbanne cu 71-63 (31-36).

● La Praga s-a disputat meciul de baschet feminin, continuând pentru semifinalele „Cupei campionilor europeni”, dintre echipele Sparta Praga și Wisla Krakovia. La capătul unui joc echilibrat victoria a revenit gazdelor cu scorul de 66-59 (33-29).

● Proba de slalom special feminin din cadrul concursului internațional de schi de la Badgastein a fost câștigată de campioana campionatului Marielle Goitschel (Franța).

(Agerpres)

PRONOEXPRES

Rezultatele concursului special Pronoexpres din 8 februarie 1967.

PREMIILE OBIȘNUITE

I: 45 19 2 28 27 32 10 16
II-a: 21 29 20 3 38 35 36 33

PREMIILE SUPPLEMENTARE

A 42 33 38 41 34 28 24
B 2 47 13 12 30 49 17
C 29 21 48 43 26 19 49
D 38 8 22 34 3 14 40

Fond de premii extragerea I: 2.030.962 lei. Ext. a II-a: 1.472.050 lei.

Gata doar pentru... primă?

La Deva, ca peste tot în țară, se construiește intens. Poate și pentru această ocazie nouă nu mai atrage acum atenția chiar atât de mult. Există însă și aici o excepție care... ca în matematică, confirmă regula. Blocul I de 120 de garsoniere, bloc așezat lângă gară și a cărui fotografie o vedeți alăturat atinge recordul în materie de vizitatori care nu sînt alții decît cei care ar trebui să fie locatarii săi. „Terminat” în scris încă de la 30 decembrie 1966, la acest bloc se mai lucrează încă și acum în februarie 1967. Administratorii se citi locatarii vin mereu pe aici să vadă în ce stadiu se află lucrările. Intotdeauna, însă, la in-

NOTE

Exemplul se înscrie într-un context mai larg. Pentru T.R.C.-Hunedoara a devenit un obicei în a raporta, la sfîrșitul fiecărui an, ca termenul blocuri care nu sînt date apoi în folosință decît peste luni și luni de zile. Motivul: o originală metodă de a raporta îndeplinirea planu-

AL. BALĂRADEAN

CONTINUARI

Manuale tipărite sau cursuri litografiate?

Înaintul acordă cu multă generozitate drepturile de autor, totuși realizările de pină acum, în această privință, sînt cu mult sub așteptări; sînt chiar îngrijorătoare. Bunăoară, la Facultatea de fizică de la Universitatea din București, din 41 de cursuri predate, numai 6 sînt multiplicare (tipărite). Situația este cam aceeași și la celelalte facultăți din țară: nu dispunem în prezent de cursuri universitare multiplicare (tipărite sau litografiate), în măsura necesităților... Și nu vom dispune nici într-un viitor apropiat, deși decanatele, rectoratele și Ministerul Învățămîntului recomandă insistent cadrelor didactice să-și redacteze cursurile, în vederea tipării, sau a litografierii lor.

De ce, deoarece profesorul universitar de astăzi nu-și pregătește cursul după o singură carte, cum se făcea pe vremuri. Izvoarele lui de informație sînt cu mult mai bogate și, în plus, intervine și partea de creație personală, didactică sau științifică, publicată în revistele de specialitate. Unul, două, sau trei manuale, cuprinse în bibliografia cerută de decanate, nu permit reconstituirea rapidă și ușoară a materialului necesar unei bune pregătiri de examen. În plus, autorii prefați de profesor au fiecare notațiile lor, felul lor original de a trata problemele, care toate la un loc impun un timp de pregătire mult prea mare. Apoi, se mai poate întâmpla ca bibliografia indicată să depășească cu mult posibilitățile de învățare ale studenților. La un institut de învățămînt superior din București s-a dat acum cîțiva ani, studenților de la secția fără frecvență, o bibliografie care însuma 4.000 (patru mii) de pagini, numai la o singură disciplină tehnică! Pe scurt, bibliografia constituie un material de documentare, nu de învățare.

Dacă toate măsurile de la Ministerul Învățămîntului pentru sprijinirea studiului individual al studenților nu s-au dovedit suficiente de eficace, atunci care este soluția? Să lăsăm mai departe pe studenți să se chinuie cu noțiile incomplete luate la cursuri, sau să propunem Ministerului Învățămîntului să treacă la alte măsuri, care

pot să dea rezultate mai sigure și imediate? După părerea mea, măsura ce trebuie aplicată în această situație, este litografierea tuturor cursurilor în ateliere mici, organizate pe linia fiecărui unitate de învățămînt superior, așa cum se practica altădată. Se înțelege că astăzi, în locul vechilor pietre litografice, trebuie să folosim sticlă mai modernă, care lucrează mai rapid și cu un număr mic de personal tehnic.

Folosul cel mare al cursurilor litografiate, în condițiile ce urmează să le precizăm, este că poate să apară și să dispară repede, așa cum o cer necesitățile învățămîntului superior. Este un material de studiu fără pretenții grafice, care poate fi elaborat chiar paralel cu cursul vorbit și trimis imediat la multiplicare. Fiind tratat într-un număr mic de exemplare (100 pînă la 200), numai pentru uz intern, cursul litografiat se poate epuiza foarte repede, făcînd posibilă reeditarea lui după fiecare 2-3 ani, în ediții revizuite și îmbunătățite. Căci cursul universitar de înaltă ținută academică trebuie să fie o operă de creație științifică, în continuă prefacere, pentru a ține seama de progresul disciplinei respective și al cerințelor didactice ivite pe parcurs.

Așa după cum există obligația cadrelor de predare de a-și ține regulat cursul, în orele impuse de program, tot astfel nu este exagerat să pretindem să existe și obligația ca aceste cadre să

dactice să-și redacteze cursul, în vederea multiplicării. Legea învățămîntului superior ar trebui să acorde o mai mare atenție acestei obligații didactice: nici un conferențiar și nici un profesor universitar nu ar trebui să fie atestat, dacă nu-și are cursul redactat în forma cea mai accesibilă studenților pentru studiul individual.

La sfîrșitul fiecărui an școlar, cursul litografiat trebuie supus analizei în colectivul de catedră, pentru a corecta eventualele erori structurale (errare humanum est...) și a-i aduce îmbunătățirile cuvenite. În discuțiile purtate pe această temă, un rol important îl au cadrele tinere care, deși nu au suficientă experiență didactică, posedă totuși înțelegerea clară a faptelor și, mai presus de toate, puterea de a dezvălui adevărul noi. Istoria științelor pozitive arată în adevăr, că ideile mari, care au deschis drumuri noi în cercetare, se datoresc tinelor între 25 și 35 de ani.

Cît privește manualele universitare tipărite, acestea sînt cu mult mai pretențioase decît cursurile litografiate, atît în ceea ce privește forma, cît și fondul. Manualul tipărit nu trebuie să constituie forma inițială a cursului scris, ci forma finală, după ce a suferit o serie de prelucrări în colectivul de catedră. Redactarea unui astfel de manual este cu mult mai anevoioasă, deoarece necesită și talent literar și posibilitatea exprimării clare, calități care nu se întîlnesc la toți oamenii. De aceea, nu toate manualele didactice tipărite de Ministerul Învățămîntului sînt suficiente de reușite și tot din același motiv planul de editură al ministerului nu poate să fie îndeplinit, în măsura necesităților.

Dacă cursul litografiat trebuie să cuprindă numai cunoștințele fundamentale, expuse în prelegerea orală, în schimb manualul tipărit trebuie să cuprindă o material cu mult mai bogat. De fapt, în majoritatea cazurilor, volumele tipărite de Editura Didactică și Pedagogică nu sînt manuale tipărite, ci cursuri tipărite deoarece cuprind un material redus, fiind lipsite totuși, de avantajele litografiei.

În fine, urmează să putem avea deocîndă de laudă pentru activitatea Editurii Didactice și Pedagogice, cu observația că ea vine în ajutorul noi atît al studenților, cît mai mult al absolvenților. Consultarea manualelor tipărite este foarte utilă studenților, dar... numai după examene. Pentru pregătirea examenelor numai cursul litografiat poate satisface pe deplin toate cerințele. Aceasta este concluzia la care am ajuns eu, după 47 de ani de activitate universitară.

Cine eliberează certificatul de cinste?

re a oamenilor care sînt primiți în funcții de răspundere. Ele relevă o neglijență din partea serviciului de cadre și a conducătorilor unităților respective pentru personalul lor, precum și un control deloc temeinic a celor care îl verifică pe durata serviciului. Sus-numitul Preda D. Florea a fost unul dintre vechii salariați ai U.R.C.C.-Coștești. În 1957 a fost acordat la 10 luni închisoare corecțională pentru delapidare, dar pedepșa a fost suspendată, continuînd să funcțio-

PIERDERILE PLANIFICATE...

(Urmare din pag. 1)

Avem în față o situație a consumurilor specifice pentru substanțele care intră în compoziția vitaminei C și a anti-pireticelor. Constatăm că la acetona, sorbitol, esteri, substanțe de bază — care se importă — în loc să se înregistreze o scădere, dimpotrivă, acestea cresc de 1,3 ori. Motivarea conducerii uzinei, apare de-a dreptul surprinzătoare. Această creștere este obiectivă (!) dată fiind lipsa de experiență a muncitorilor, slabei lor calificări... Dar cine altcineva trebuie să urmărească și să înlăture aceste cauze dacă nu însăși conducerea? Este foarte limpede că dacă ar fi existat un control mai eficient asupra consumurilor, dacă s-ar fi făcut eforturi pentru ridicarea calificării muncitorilor, această situație nu ar fi existat. Multumindu-se doar să le înregistreze de la distanță, fără a le urmări sistematic, consumurile specifice au crescut și odată cu ele și cheltuielile la 1.000 lei producție-marfă s-au „îngrășat” atîngînd cifra de 1.350 lei.

În același sens a acționat și existența stocurilor supraoptimale la piese de schimb în valoare de 1.517.000 lei. Deși ele nu au avut justificare în procesul de producție și întreprinderea ar fi trebuit să le pună la dispoziția forului tuteții pentru redistribuire, ea le-a menținut „pestru zile negre”. În același timp, unele reparații nu au fost executate tocmai din lipsa altor piese de schimb. Aceasta a dus la imobilizarea de fonduri, la pierderi de timp, care au avut repercusiuni asupra rentabilității.

Cît despre cealaltă ultimă cauză invocată — lipsa disciplinei în muncă — ce se mai poate spune? Oare nu conducerea întreprinderii era datoarea să ia toate măsurile pentru înlăturarea acesteia?

Mergem la IPROSIN! Cere-m lămuriri necesare în legătură cu uzina de medicamente. Aici, interlocutorii noștri, ingierii Opreșcu Dumitru și Dumitru Tudorică ne-au spus:

Considerăm că Institutul de proiectare și-a îndeplinit în bune condiții sarcina de proiectare. Proiectul tehnico-economic a fost întocmit respectînd tema de proiectare dată de beneficiar. Chiar dacă au existat unele situații, din care datorită lipsei de experiență în domeniul proiectării fabricilor de medicamente, au existat unele mici greșeli, acestea nu au putut avea o influență hotărîtoare.

Se pare că simțul autocritic nu funcționează chiar atît de bine aici, la proiectant. Să ne referim doar la cîteva din „mici greșeli” care au avut un mare rol în situația creată.

Astfel, prin proiect nu și-au găsit o rezolvare corespunzătoare nici transportul solidelor la secții și între secții, nici crearea posibilităților de intervenție în cazurile de defecțiuni. De asemenea, datorită rezolvării defectuoase a temei de proiectare — instalarea de hidrogenare a trebuit să fie practic, reconsiderată. Consecințe: stagnări în producție, întîrzieri în efectuarea reparațiilor și implicit noi cheltuieli, noi bani care s-au pierdut în mod nejustificat.

Dorind să aflăm și părerea Direcției generale de industrie medicamentelor, forul tutelei al Uzinei de medicamente, l-am rugat pe tovarășul director Silviu Ceplu, să ne dea informațiile necesare.

Pierderile planificate cu care lucrează Uzina de medicamente București, ne-a spus dînsul, au constituit și constituie o permanentă preocupare pentru noi. Datorită faptului, că soluția tehnică adoptată la proiectarea uzinei, nu mai corespunde celei mai optime tehnologii, direcția generală, împreună cu IPROSIN, cu Institutul de cercetări chimico-farmacaceutice și cu conducerea uzinei, au făcut periodic analize complexe menite să contribuie la eliminarea pierderilor existente. În urma acestor intervenții, în decursul celor trei ani de existență, producția uzinei a crescut concomitent cu reducerea prețului de cost, acestea fiind principalele căi prin care acționăm la rentabilizarea uzinei.

În prezent, preconizăm ca pînă la sfîrșitul anului 1967, pierderile planificate să fie eliminate. Pentru aceasta s-a făcut un nou studiu tehnico-economic care va permite îmbunătățirea instalațiilor, a tehnologiilor existente, înlăturînd astfel tutelele semnalate.

Asadar, forul tutelei a luat măsuri, a făcut analize, ș.a.m.d. Rezultatele au evoluat și în aceste condiții „normale”. Atunci care este eficiența acestor măsuri, dacă pierderile planificate au continuat să existe? Nu este oare această ineficiență, ea însăși o semnătură de coaură la deficiențele semnalate? Nu trebuie să uităm că dacă acum este necesar un nou proiect tehnico-economic, forul tutelei este acela care poartă răspunderea admiterii unui proces tehnologic depășit, care să dea naștere nerentabilității. Că apoi s-a făcut tot ce era posibil pentru a-l îmbunătăți este foarte adevărat. Dar aceasta s-a făcut cu prețul multor milioane, milioane din care s-ar fi putut construi alte obiective, milioane care ar fi contribuit la ridicarea potențialului economic. Acum, cînd situația este cunoscută, conducerea întreprinderii și proiectantul, și direcția generală recunosc că au existat greșeli, că fiecare a contribuit cu ceva la volumul mare al pierderilor planificate. Nu este suficient. Ei trebuie să fie trași la răspundere pentru aceasta. Și să li chideze cine mai cîrînd situația de fapt existentă, incompatibilă cu cerințele economiei noastre socialiste.

În prezent, preconizăm ca pînă la sfîrșitul anului 1967, pierderile planificate să fie eliminate. Pentru aceasta s-a făcut un nou studiu tehnico-economic care va permite îmbunătățirea instalațiilor, a tehnologiilor existente, înlăturînd astfel tutelele semnalate.

Asadar, forul tutelei a luat măsuri, a făcut analize, ș.a.m.d. Rezultatele au evoluat și în aceste condiții „normale”. Atunci care este eficiența acestor măsuri, dacă pierderile planificate au continuat să existe? Nu este oare această ineficiență, ea însăși o semnătură de coaură la deficiențele semnalate? Nu trebuie să uităm că dacă acum este necesar un nou proiect tehnico-economic, forul tutelei este acela care poartă răspunderea admiterii unui proces tehnologic depășit, care să dea naștere nerentabilității. Că apoi s-a făcut tot ce era posibil pentru a-l îmbunătăți este foarte adevărat. Dar aceasta s-a făcut cu prețul multor milioane, milioane din care s-ar fi putut construi alte obiective, milioane care ar fi contribuit la ridicarea potențialului economic. Acum, cînd situația este cunoscută, conducerea întreprinderii și proiectantul, și direcția generală recunosc că au existat greșeli, că fiecare a contribuit cu ceva la volumul mare al pierderilor planificate. Nu este suficient. Ei trebuie să fie trași la răspundere pentru aceasta. Și să li chideze cine mai cîrînd situația de fapt existentă, incompatibilă cu cerințele economiei noastre socialiste.

În prezent, preconizăm ca pînă la sfîrșitul anului 1967, pierderile planificate să fie eliminate. Pentru aceasta s-a făcut un nou studiu tehnico-economic care va permite îmbunătățirea instalațiilor, a tehnologiilor existente, înlăturînd astfel tutelele semnalate.

Asadar, forul tutelei a luat măsuri, a făcut analize, ș.a.m.d. Rezultatele au evoluat și în aceste condiții „normale”. Atunci care este eficiența acestor măsuri, dacă pierderile planificate au continuat să existe? Nu este oare această ineficiență, ea însăși o semnătură de coaură la deficiențele semnalate? Nu trebuie să uităm că dacă acum este necesar un nou proiect tehnico-economic, forul tutelei este acela care poartă răspunderea admiterii unui proces tehnologic depășit, care să dea naștere nerentabilității. Că apoi s-a făcut tot ce era posibil pentru a-l îmbunătăți este foarte adevărat. Dar aceasta s-a făcut cu prețul multor milioane, milioane din care s-ar fi putut construi alte obiective, milioane care ar fi contribuit la ridicarea potențialului economic. Acum, cînd situația este cunoscută, conducerea întreprinderii și proiectantul, și direcția generală recunosc că au existat greșeli, că fiecare a contribuit cu ceva la volumul mare al pierderilor planificate. Nu este suficient. Ei trebuie să fie trași la răspundere pentru aceasta. Și să li chideze cine mai cîrînd situația de fapt existentă, incompatibilă cu cerințele economiei noastre socialiste.

În prezent, preconizăm ca pînă la sfîrșitul anului 1967, pierderile planificate să fie eliminate. Pentru aceasta s-a făcut un nou studiu tehnico-economic care va permite îmbunătățirea instalațiilor, a tehnologiilor existente, înlăturînd astfel tutelele semnalate.

Asadar, forul tutelei a luat măsuri, a făcut analize, ș.a.m.d. Rezultatele au evoluat și în aceste condiții „normale”. Atunci care este eficiența acestor măsuri, dacă pierderile planificate au continuat să existe? Nu este oare această ineficiență, ea însăși o semnătură de coaură la deficiențele semnalate? Nu trebuie să uităm că dacă acum este necesar un nou proiect tehnico-economic, forul tutelei este acela care poartă răspunderea admiterii unui proces tehnologic depășit, care să dea naștere nerentabilității. Că apoi s-a făcut tot ce era posibil pentru a-l îmbunătăți este foarte adevărat. Dar aceasta s-a făcut cu prețul multor milioane, milioane din care s-ar fi putut construi alte obiective, milioane care ar fi contribuit la ridicarea potențialului economic. Acum, cînd situația este cunoscută, conducerea întreprinderii și proiectantul, și direcția generală recunosc că au existat greșeli, că fiecare a contribuit cu ceva la volumul mare al pierderilor planificate. Nu este suficient. Ei trebuie să fie trași la răspundere pentru aceasta. Și să li chideze cine mai cîrînd situația de fapt existentă, incompatibilă cu cerințele economiei noastre socialiste.

În prezent, preconizăm ca pînă la sfîrșitul anului 1967, pierderile planificate să fie eliminate. Pentru aceasta s-a făcut un nou studiu tehnico-economic care va permite îmbunătățirea instalațiilor, a tehnologiilor existente, înlăturînd astfel tutelele semnalate.

Asadar, forul tutelei a luat măsuri, a făcut analize, ș.a.m.d. Rezultatele au evoluat și în aceste condiții „normale”. Atunci care este eficiența acestor măsuri, dacă pierderile planificate au continuat să existe? Nu este oare această ineficiență, ea însăși o semnătură de coaură la deficiențele semnalate? Nu trebuie să uităm că dacă acum este necesar un nou proiect tehnico-economic, forul tutelei este acela care poartă răspunderea admiterii unui proces tehnologic depășit, care să dea naștere nerentabilității. Că apoi s-a făcut tot ce era posibil pentru a-l îmbunătăți este foarte adevărat. Dar aceasta s-a făcut cu prețul multor milioane, milioane din care s-ar fi putut construi alte obiective, milioane care ar fi contribuit la ridicarea potențialului economic. Acum, cînd situația este cunoscută, conducerea întreprinderii și proiectantul, și direcția generală recunosc că au existat greșeli, că fiecare a contribuit cu ceva la volumul mare al pierderilor planificate. Nu este suficient. Ei trebuie să fie trași la răspundere pentru aceasta. Și să li chideze cine mai cîrînd situația de fapt existentă, incompatibilă cu cerințele economiei noastre socialiste.

În prezent, preconizăm ca pînă la sfîrșitul anului 1967, pierderile planificate să fie eliminate. Pentru aceasta s-a făcut un nou studiu tehnico-economic care va permite îmbunătățirea instalațiilor, a tehnologiilor existente, înlăturînd astfel tutelele semnalate.

Asadar, forul tutelei a luat măsuri, a făcut analize, ș.a.m.d. Rezultatele au evoluat și în aceste condiții „normale”. Atunci care este eficiența acestor măsuri, dacă pierderile planificate au continuat să existe? Nu este oare această ineficiență, ea însăși o semnătură de coaură la deficiențele semnalate? Nu trebuie să uităm că dacă acum este necesar un nou proiect tehnico-economic, forul tutelei este acela care poartă răspunderea admiterii unui proces tehnologic depășit, care să dea naștere nerentabilității. Că apoi s-a făcut tot ce era posibil pentru a-l îmbunătăți este foarte adevărat. Dar aceasta s-a făcut cu prețul multor milioane, milioane din care s-ar fi putut construi alte obiective, milioane care ar fi contribuit la ridicarea potențialului economic. Acum, cînd situația este cunoscută, conducerea întreprinderii și proiectantul, și direcția generală recunosc că au existat greșeli, că fiecare a contribuit cu ceva la volumul mare al pierderilor planificate. Nu este suficient. Ei trebuie să fie trași la răspundere pentru aceasta. Și să li chideze cine mai cîrînd situația de fapt existentă, incompatibilă cu cerințele economiei noastre socialiste.

DACH rulează la Patris (orele 9; 12; 15; 18; 21);
UN MĂRTOR ÎN ORAȘ rulează la Republica (orele 8,45; 10,45; 12,45; 14,45; 16,45; 19; 21,15);
București (orele 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21);
Fero-viar (orele 8,30; 12,15; 16,15; 20; Modern (orele 9; 12,45; 16,30; 20,15);

CERUL ȘI IADUL rulează la Capitol (orele 8,30; 10,45; 13,15; 18,15; 20,45);
Excelsior (orele 9,45; 12,15; 15; 17,30; 20);

NU SÎNT DEMN DE TINER rulează la Luceafărul (orele 8,30; 11,30; 16);
Tomis (orele 9; 12,30; 14; 16,30);
Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21);
Gloria (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30);

NIMENI NU VOIA SĂ MOARĂ rulează la Luceafărul (orele 18,30; 21);

DIMINETILE UNUI BĂIAT CUMINTE rulează la Tomis (orele 18,45; 20,45);
Drumul Sării (orele 18,30; 18; 20,30);

IN GENUNCHI MA ÎNTORC LA TINE; CĂSĂTORIE DE FORMĂ rulează la Lumina (orele 9,30; 15,15; 19,30);
Vitan (orele 15,30; 18; 20,15);

MINUNATA ANGELICA — cinematograf rulează la Munca (orele 16; 18; 20);

FANFAN LA TULPĂ rulează la Unirea (orele 14; 16; 18,15; 20,30);

FALSTAFF rulează la Dolna (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30);
Dimineața începînd de la ora 9 program pentru copii);

RITMURI ȘI IMAGINI, POVEȘTE PE UN METRU PĂTRAT, ZECE MINUTE ÎN LUMEA FLUTURILOR, ORIZONT ȘI UNICITATE NR. 9, ROMANȚE ASPRE rulează la Timpuiri Noi (orele 9-21 în continuare);

ZORBA GRECUL rulează la Giulești (orele 13; 18; 20,45);
Flacăra (orele 15; 17,45; 20,30);

INDRĂZNETUL PARDAILAN — cinematograf rulează la Dacia (orele 8,30; 13,15 în continuare; 15,45; 18,15; 20,45);

RIDEM CU STAN ȘI BRAN rulează la Buzești (orele 10,30; 15,30; 18; 20,30);

MOȘ GERILĂ rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,30);

WINNETOU — cinematograf — (ambule serii) rulează la Cringas (orele 15,30; 19);

CARTEA DE LA SAN MICHELE rulează la Grivița (orele 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30);
Volga (orele 9; 11,45; 13,15; 18; 20,45);

COMPLITUL AMBASADORILOR rulează la Bucegi (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30);
Rahova (orele 15,30; 18; 20,30);

PRIMUL AN DE CĂSNICIE rulează la Arta (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30);
Miorita (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15);

SAMBA rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,30);

<

Vizita președintelui Consiliului de Stat, Chivu Stoica, în Somalia

MOGADISCIO. — Trimișii speciali, Nicolae Puicea și Nicolae N. Lupu, transmit: Miercuri dimineața a sosit la Mogadiscio președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, cu soția, care la invitația președintelui Somali, Aden Abdulla Osman, face o vizită oficială de prietenie în această țară. Președintele Consiliului de Stat este însoțit de Bujor Alimșan, ministrul minerelor, și George Macovecu, adjunct al ministrului afacerilor externe.

În timp ce noi rezolvăm diferitele noastre probleme, a spus vorbitorul. În ceea ce ne privește, simțim interesul să cunoaștem mijloacele prin care țara dvs. și-a creat cu succes o industrie proprie, și-a dezvoltat agricultura, astfel încât astăzi România are o economie prosperă și sănătoasă. Vorbitorul a relevat că această vizită va constitui un prilej pentru un schimb de vederi asupra unor probleme politice, sociale, economice de interes reciproc. Cred — a spus el — că în această privință vom găsi multe puncte comune în străduințele noastre. Fără îndoială că vizita va cimentea legăturile strinse de prietenie existente între cele două popoare. Sperăm, de asemenea, să deschidem noi căi pentru dezvoltarea cooperării dintre Somalia și România.

Răspunzând, tovarășul Chivu Stoica a spus: Sosind în capitala frumoasă dumneavoastră țării, amintiți de sentimentele de stimă și caldă prietenie pe care poporul român le nutrește față de Somalia și poporul ei, doresc să folosesc această plăcută ocazie pentru a adresa un cordial salut gazdelor, împreună cu cele mai bune urări de pace și prosperitate poporului somalez. Mulțumind pentru primirea prietenească, vorbitorul și-a exprimat satisfacția că vizita în Somalia va da posibilitatea unei mai bune cunoașteri a eforturilor și preocupărilor poporului somalez, îndreptate spre dezvoltarea economică și înflorirea

patriei sale, a năzuințelor sale de pace și colaborare între popoare. Imi exprim convingerea — a spus vorbitorul — că vizita noastră, contactul nemijlocit cu poporul somalez, convorbirile utile și interesante pe care le așteptăm se vor înscrie ca o nouă contribuție la o mai bună cunoaștere reciprocă, la dezvoltarea continuă a relațiilor de colaborare prietenească care s-au stabilit deja între țările noastre, spre binele popoarelor somalez și române, al păcii și securității internaționale.

Mii de cetățeni aflați pe aeroport și de-a lungul traseului au salutut cu multă căldură pe oaspeții români. După-amiază, președintele Consiliului de Stat a făcut o vizită de curtoazie președintelui Somali.

Omar Hassan, primarul orașului, a oferit o recepție în cinstea oaspetelui român și i-a înmănat cheia de aur a orașului Mogadiscio, ca semn al stimei și respectului față de înaltul oaspete și față de poporul român prieten. Seara a avut loc ceremonia decorării președintelui Consiliului de Stat al României cu ordinea „Marea Stea a Somaliei” și „Marele Colan”, și a președintelui Somali cu ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I.

Banchetul oferit de președintele Aden Abdulla Osman s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, cordială. Cei doi președinți au rostit toasturi.

Conferința a 15 organizații studențești din S. U. A.

Conducătorii a 15 organizații studențești din S.U.A. de orientări politice diferite, care s-au reunit la Washington într-o conferință de două zile, au adoptat o rezoluție în care se pronunță în favoarea abolirii actualului sistem de recrutare în forțele armate ale S.U.A. Ei au lăsat să se înțeleagă că opoziția lor se datorează intervenției S.U.A. în Vietnam.

Ziarul „The New York Times”, citind declarațiile unor participanți la conferință, subliniază că actualul sistem de recrutare a suscitât critici aprinse din partea tuturor categoriilor studențești. Gregory Calvert, secretarul național al Asociației studenților pentru o societate democratică, a declarat că actuala legislație „asigură imperialismului american forțele umane necesare poliției sale externe agresive”.

Ziarul menționează, de asemenea, rezultatele unui sondaj în rândurile a 30.500 studenți de la 23 de universități americane, potrivit cărora se manifestă o vie opoziție față de înrolarea obligatorie în forțele armate din cauza războiului dus în Vietnam.

Tulburări în Jamaica

Noi tulburări între susținătorii diferitelor partide politice din Jamaica au izbucnit miercuri în capitala acestei țări, Kingston. Politia a anunțat că în cursul ciocnirilor o persoană a fost ucisă și patru au fost rănite.

Potrivit agenției U.P.I. tulburările din Kingston sînt o urmare a conflictului dintre partidele politice, care a izbucnit la sfîrșitul anului trecut și nu a putut fi aplănat în ciuda intervenției poliției și a decretării stării de urgență în unele cartiere ale orașului. Liderul partidului național popular, Norman Manley, a cerut ministrului de interne, Roy McNeil, să folosească trupele în acțiune de păstrare a zonei unde au loc ciocniri. Dar această cerere a fost respinsă.

COMLOT ÎN SIERRA LEONE

PRIMUL MINISTRU al statului Sierra Leone, Albert Margai, a anunțat miercuri decoperirea unui complot militar care viza răsturnarea guvernului acestei țări. Albert Margai a precizat că pînă în prezent au fost arestați 12 ofițeri. Printre autorii complotului, Margai l-a menționat și pe liderul opoziției, Siaka Stevens. Participanții la complot, a adăugat Margai, intenționau să-l asasinaze pe primul ministru al țării și să pună mina pe putere.

DUPĂ cum relatează agenția Press Trust of India în timp ce rostea un discurs în cadrul mitingului electoral desfășurat miercuri în orașul Bhubaneshwar, capitala statului indian Orissa, primul ministru, Indira Gandhi, a fost victima unui act huliganic, fiind lovită cu o piatră în obraz. Nemaiputîndu-și continua cuvîntarea, ea a fost transportată de urgență la reședința guvernatorului statului, unde i s-a acordat primul ajutor. Starea sănătății sale nu prezintă nici un motiv de îngrijorare. Mai mulți tineri din grupul huliganilor au fost arestați.

insemnări

Sărmanii. Au rămas șomeri. Meseria lor s-a învechit. Cei dornici să-și angajeze, parca au dispărut de pe piață. Iar ajutor de somaj nici nu se gîndește să le plătească. Neferticții s-au văzut siliiți să facă apel la micile lor „economi” depuse cu precauție prin safeturi elvețiene. Dar, pentru ei, mai apăsătoare decît neputința de a-și exercita desueta profesie se dovedea nostalgia trecutului, mai ales al celui mai prosper...

Dumnealor își etalaseră aptitudinile în Indochina, în nordul Africii, iar mai recent în Congo. Khinshasa i-a concediat. Ați înțeles: este vorba de „terribili” de mercenari retribuți cu luna pentru a ucide. Chombe stringe mercenari, dar el nu mai este. La ora aceasta, un client demn de încredere. Infortoarea meserie părea destinată ofițerilor, cînd o inimă caritabilă a salvat pe cei în suferință. Ryadul adună mercenari. 2.000 englezi, mulți din ei certați cu legile din propria țară, sînt așteptați în regatul saudit. Lor li se adaugă cîteva duzini de fosti parasușii francezi și belgieni trecuți prin școala lui Chombe. „Somerii” au găsit un placement avantajos: o soldă lunară de 400.000 franci francezi vechi și o lună de concediu plătit pentru cinci luni de „lucru”. Băieții pe care i-a angajat colonelul englez David Stirling, care lucra în contul Ryadului, nu par incintați de ceea ce le oferă viitorul: „Nici femei, nici băutură, nici măcar o căldură pentru a neproteja contra ploii” — se plîngea unul din proaspeții angajați. Viata aceasta austeră, o vor petrece în munții Yemenului, unde se vor duce pentru a refaca detașamentele de organizate ale ex-impresarului El Badr. Feysal întinde iarăși o mînă de ajutor monarhului yemenit pe care revoluția victorioasă l-a alungat de la Sanaa. Dar pot niște mercenari, legați de Yemen doar prin monedele de aur pe care le primesc din partea... Arabiei Saudite, să-i reducă lui El Badr, tronul pentru a căruia pierdere este încă neconsolată?

EUGENIU OBREA

Schimbare de patron

Fostul președinte al Statelor Unite, Kennedy, a fost răpus de trei asasinii. El a căzut victimă unui complot organizat împotriva lui. Iată concluziile principale ale unui articol publicat de revista franceză „PLANETE” în ultimul său număr. Autorul articolului este un fost agent al serviciilor secrete engleze, George Langelaan.

Intr-un moment în care afa- cerea Kennedy se află în actualitate — dat fiind incertitudinea care continuă să domnească asupra împrejurărilor în care s-a comis asasinatul de la Dallas, revista pariziană aduce în discuție o versiune nouă. „PLANETE” face referință la faptul că „Foreign Office-ul” (ministerul britanic de externe) ar poseda un raport furnizat de serviciile secrete ale Angliei, din care reiese că complotul împotriva lui Kennedy a fost deșchis încă în 1962, într-un hotel din St-Louis. Dar să urmărim, în rezumat, relatarea atribuită agentului secret George Langelaan.

La 22 noiembrie 1963, la ora 12.29, președintele John Fitzgerald Kennedy era asasinat în plină stradă la Dallas. La 24 noiembrie 1963, la ora 11.23, asasinul prezumtiv, Lee Harvey Oswald era asasinat de un anume Jack Ruby. După comiterea celui de al doilea asasinat, specialiștii au cerut să se proiecteze din nou cele câteva pelicule pe care figura Oswald. Două dintre acestea erau foarte importante: aceea a uciderii lui și aceea a președintelui Kennedy de presă pe care poliția o rețesea scurt.

La această conferință de presă intreruptă, Oswald avuse timp să spună: — Intr-adevăr, am fost interogată de judecătorul de instrucție John... În cursul acestui interogatoriu foarte scurt am protestat pentru că nu mi s-a permis să am un avocat. Eu nu știu despre ce vorba. Nimeni nu mi-a spus nimic decît că sînt acuzat de a fi ucis un polișt. Nu știu nimic și cer un apărător! — La-a ucis pe președinte? — Într-adevăr, dar eu nu știu nimic de asta... În clipa aceea, poliția l-a scos din sală pe suspectul încă neinterogată și neauzat.

La 17 noiembrie 1963, Comisia Warren naștea un raport și un munte de documente. Cu mult timp înainte de începerea lucrărilor Comisiei Warren la Londra, Ministrul de externe a primit un foarte scurt raport, de numai două pagini și jumătate, care era sinteza unui raport și mai amănunțit asupra aspectelor pur tehnice ale operațiunii. Acest raport conținea date prezinzînd asupra statutului care a costat viața președintelui Kennedy.

În continuarea articolului, George Langelaan descrie cum au fost trase gloantele: două din stînga, două din dreapta de grație a fost cel de al doilea gloanț din stînga, care a rupt o bucată de os cu un diametru de aproape 12 cm din cîrta craniană a președintelui. Aceste gloante trase cu trei arme diferite — o carabină și două puști Mauser de mare precizie — au fost turnate într-o compoziție specială, un aliaj de plumb cu argint și nu au avut obșnutilul sîră exterior de cupru. De aceea ele s-au dezintegrat, astfel încît chirurgul au găsit, în capul președintelui urme de metal, dar nici un gloanț.

Totuși, un gloanț se afla pe brîncara rulantă cu care președintele a fost dus în sala de operație. În primăvara anului 1962 — arată în continuare autorul articolului — un mic grup de oameni veniți din diferite colțuri ale Statelor Unite, format din reprezentanți comerciali, secretari ai poliției, au făcut anvergură și de doi detectivi particulari se intruna într-un hotel din Saint Louis, statul Missouri. Aceștia erau, la drept vorbind, purtătorii de cuvînt al altor persoane, dintre care puținii erau adevărați asasinii întru-n fel sau altul.

Robert Kennedy a ezitat, dar pînă la urmă a acceptat soluția propusă. A acceptat formula „raportului Warren”, cu condiția ca adevărații asasinii ai fratelui său, să fie pedepsiți într-un fel sau altul.

Robert Kennedy nu este unul dintre cei care renunță — afirmă „PLANETE” — bine înțeles, „dacă între timp nu va cădea victimă vreunui accident de automobil sau de avion. Fiecare, versiunea oferită de „PLANETE”, nu face decît să înmulțească semnele de întrebare în legătură cu tragedia evenimentului de la Dallas.

Umbre peste Fleet Street

Fleet Street, împărțită presei britanice este învătăită de o ceață deasă, apăsătoare care rezistă de mai mult timp și care a înmormîntat în faldurile ei mari cotidiane cu tradiție veche. Sub tirul nemilos al deficiențelor industriei britanice a presei se clatină. Fleet Street, de la primul ministru Wilson, este un scandal național (NEWSWEEK). Într-adevăr dacă în prezent în Marea Britanie apar 10 cotidiane centrale de dimensiuni, cei doi magnazi ai presei — lordul Thomson și lordul King — prezic că numărul ziarelor se va reduce în curînd la 4-5. A-mintim cu această ocazie că din 1960 și pînă în prezent, cinci mari ziare și-au încetat apariția, iar ziarul „Times” înainte de a fi achiziționat de către Thomson sora înregistră un deficit de un sfert de milion de lire sterline pe an.

„Economist Intelligence Unit”, firmă specializată în studii privind piața de desfacere, a fost autorizată în trecut să prezinte un bilanș al proprietăților de ziare și al sindicatelor muncitorești din ramură (Joint Board for the National Newspaper Industries) să ridice corina care acoperea ceea ce se petrece în Fleet Street. În raportul de față, care este înmormîntat de o jumătate de milion de lire pentru a rezista concurenței. Un ziar de dimensiuni ca „News of the World” și-a scăzut tirajul de la 8.5 milioane exemplare cît avea în 1950 la 6 milioane în 1966. De asemenea, se apreciază că „Observer” și „Sunday Telegraph” tres prin dificultăți serioase și că doar „Sunday Times” și „Daily Mirror” sînt pe... linia de plutire. S-au încheiat, bineînțeles, să se găsească cauzele acestui fenomen. Căuțelele mari se datorează, mai ales, căminării în urmă față de tehnica modernă. În această ordine de idei „Economist” remarcă cu amărăciune că în tipografiile mai sînt folosite practici „victoriene”, din secolul al XIX-lea.

Este adevărat că presa întîmpină și greutatea de alt ordin: s-a menționat nu o dată concurența televiziunii, exigențele sporite ale cititorilor, ca și necesitatea îmbunătățirii grafice a ziarelor. O atenție deosebită este acordată în presa apuseană prezentării reclamelor, ele fiind surse principale de venituri. În presa engleză, în ansamblu, de pe urma reclamelor provin 70-74 la sută din veniturile. Dar la acest capitol se constată loviturile cele mai grele.

Astfel, în 1966 ziarul „Daily Telegraph” a avut cu 438 milioane de reclame mai puțin decît în 1965 și se așteaptă ca profitul de 4 milioane de lire înregistrat de marile cotidiane în 1965, datorită reclamelor, să se reducă la 500.000 de lire în 1970 (TIMES). În lumea presei se pune tot mai insistent întrebarea: ce măsuri se pot lua pentru a se pune capăt dependenței de veniturile realizate din reclame? Unii se gîndesc la subvenții guvernamentale, alții la naționalizarea ziarelor. „JURNAL DE GENEVE” exprima părerea că „e nevoie de măsuri radicale, dar presa britanică nu este încă pregătită să le facă față”.

„Cruzeiro greu”

Guvernul brazilian a anunțat introducerea, începînd de la data de 13 februarie, a unei noi unități monetare — „cruzeiro greu” echivalent cu 1.000 cruzeiros actuali.

Începînd de luna viitoare, vor fi puse în circulație bilete de bancă de 1.000 cruzeiros purtînd o samplă roșie pe care se va putea citi „un cruzeiro greu”. În același timp va avea loc o nouă devalorizare, cu 23 la sută, a monedei braziliene, dolarul american, care valorează în prezent 2.200 cruzeiros, urmînd să fie schimbat în viitor pentru 2.700 cruzeiros. Guvernul a decretat închiderea tuturor băncilor pînă luni pentru a se evita o „goană după dolari”.

„Crearea unui cruzeiro greu — a declarat un purtător de cuvînt al Ministerului de Finanțe — are scopul să frîneze procesul inflaționist care atinge 1,5 la sută în fiecare lună”. Hotărîrea privind efectuarea acestei reforme monetare a fost luată în baza unui decret, semnat la 13 noiembrie 1965, de președintele Braziliei, Castelo Branco. La acea epocă el a anunțat că noua unitate monetară va fi pusă în circulație începînd din ianuarie 1966, dar această măsură a fost amînată apoi sine-die. Devalorizarea continuă a monedei braziliene a silit guvernul să emită anul trecut bancnote de 5.000 și 10.000 cruzeiros.

Declarațiile lui Willy Brandt

Vicelcancelarul și ministrul afacerilor externe al R. F. a Germaniei, Willy Brandt, a ținut miercuri seara o conferință de presă la Washington, după întrevederile avute cu președintele S.U.A., Lyndon Johnson, și cu alte oficialități americane. El a declarat că convorbirile avute au fost marcate de o „identitate de vederi” în principalele subiecte discutate.

Abordînd problema relațiilor dintre Europa occidentală și S.U.A., Brandt a declarat că „nu a intervenit nimic nou” în politica nouului guvern vest-german. El a ținut însă să precizeze: „Noi nu considerăm că este necesar să fim de acord cu orice în toate problemele și acest punct de vedere este împărtășit aici”. Referindu-se la problema N.A.T.O., vorbitorul a subliniat că Bonnul „dorește ca această alianță să se dezvolte, dar ea trebuie să se adapteze schimbărilor care s-au petrecut în lume”.

În legătură cu problema menținerii forțelor anglo-americane în Germania occidentală, ministrul vest-german a subliniat că guvernul său „își va respecta actualele obligații”, dar numărul

trupelor din Europa „trebuie să fie determinat pe baze raționale și nu pe considerente emoționale sau financiare”. El a adăugat că costul menținerii forțelor anglo-americane în R.F. a Germaniei nu trebuie în nici un caz să fie legat de problema unei retrageri eventuale a efectivelor aliate din Europa, această din urmă chestiune depinzînd în întregime de N.A.T.O.

Referindu-se la problema dezarmării și neproliferării armelor nucleare, Brandt a declarat că pozițiile celor două părți „s-au apropiat mult”, menționînd totodată că în cursul întrevederilor cu oficialitățile americane a expus „speranțele și reticențele” guvernului său în această problemă.

DUPĂ cum relatează agenția Press Trust of India în timp ce rostea un discurs în cadrul mitingului electoral desfășurat miercuri în orașul Bhubaneshwar, capitala statului indian Orissa, primul ministru, Indira Gandhi, a fost victima unui act huliganic, fiind lovită cu o piatră în obraz. Nemaiputîndu-și continua cuvîntarea, ea a fost transportată de urgență la reședința guvernatorului statului, unde i s-a acordat primul ajutor. Starea sănătății sale nu prezintă nici un motiv de îngrijorare. Mai mulți tineri din grupul huliganilor au fost arestați.

CHILE. — Imagine din Țara de Foc

pe scurt

„RADIO-PIRAT”

ȘI VA ÎNCETA EMISIUNILE

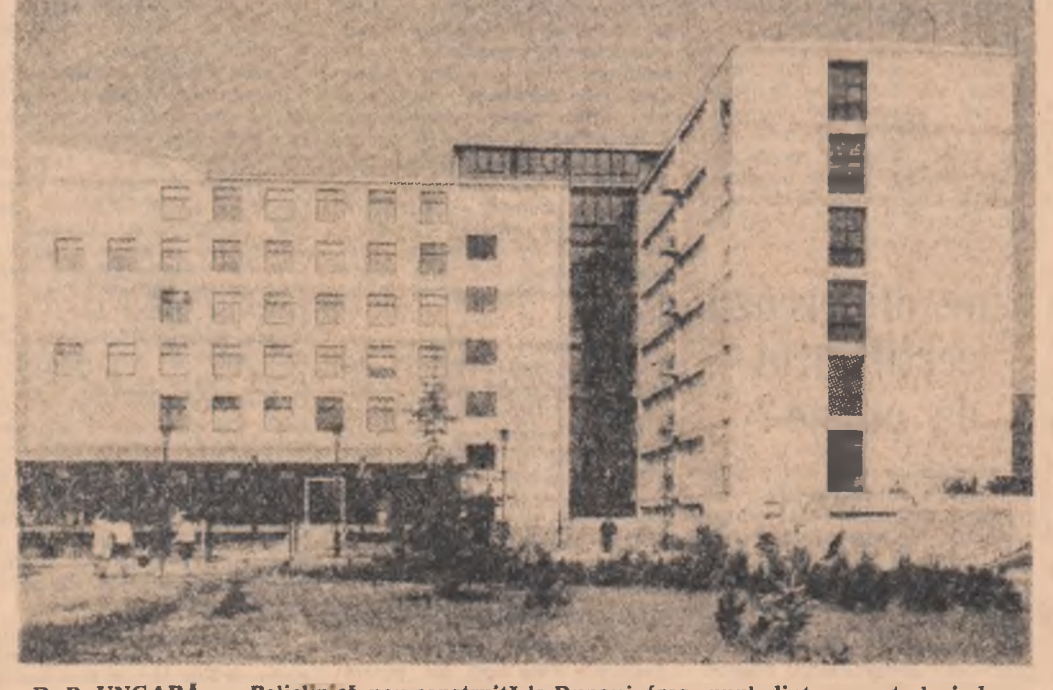
CEA de-a treia stație „Radio-pirat” care funcționa în estuarul Tamisei, „Radio-City” va trebui să-și înceteze emisiunile, ca urmare a ofensivei guvernului britanic împotriva posturilor de emisie clandestine. Totodată, proprietara stației, văduva lui Roger Calvert, asasinat în luna anul trecut, cînd „războiul” posturilor de radio clandestine luate se o înrăsătură dramatic, a fost amendată de Tribunalul din Southend cu 100 de lire.

SATELITUL „Diademe”, lansat miercuri de oamenii de știință francezi, urmează să ofere date suplimentare cu privire la forma Pământului, necesare alcătuirii unor hărți mai precise. Măsurătorile vor fi efectuate cu ajutorul fasciolelor de rază laser. Primele experiențe vor începe marțea viitoare. Într-un program de cercetări se va încheia la 31 mai.

IARNA continuă să fie aspră cu locuitorii New Yorkului. Viscolul, care, potrivit agenției Reuter, a transformat orașul într-o așezare arctică, a provocat moartea a 39 de persoane.

Juan Bosch, scriitor

Nu este nici o greșală în titlul acestui insemnări. Fostul președinte al Republicii Dominicane, Juan Bosch, este nu numai una dintre figurile politice marcante ale lumii sud-americane, dar și un scriitor și există cu opere cunoscute. Cu ocazia unei recente vizite la Paris, revestele literare din capitala Franței au creionat figura lui Juan Bosch. El este autorul unor poezii scrise în timpul refugului său politic, strînse într-un volum sub titlul „Filca Gușariilor”. Juan Bosch lucrează acum la un amplu studiu asupra problemei agrare în Republica Dominicană. „Sper — spunea el într-un interviu — că studiul va fi util întregii Americi latine, dat fiind că noi avem aceeași evoluție istorică în ce privește proprietatea agrară”. Mai mult de jumătate din pămîntul se găsește concentrat în mîinile unui proprietar la 20 și citeodată și la mai mult. Astfel că un număr foarte mic de proprietari beneficiază de majoritatea lucrărilor de irigare, de construcția de șosele, de instalațiile electrice, într-un cuvînt, de toate avantajele publice”. Evident, Juan Bosch a fost întrebat asupra situației actuale de la Santo Domingo. „Un fapt recent mi se pare că rezumă foarte bine situația. În luna ianuarie, seful unei bande teroriste care a asasinat mai multe sute de lupători constituționaliști din septembrie 1965, a fost arestat din ordinul președintelui Balaguer, ca urmare a unui atentat comis contra unui căpitan constituționalișt. Conducerea aviatiei a cerut ca deținutul să-i fie predat de către poliție. Cum se-

R. P. UNGARĂ. — Policlinică nou construită la Dunaujváros, unul dintre centrele industriale ale Ungariei